

Ako to vidím ja

Vajíčka a teplý vzduch

[Robert Fico](#) sa zastal Jiřího Paroubka po útoku vajíčkami. V spoločnosti máme rôzne záujmy a je ťažké hľadať cestu na ich zladenie.

Hádzanie vajíčok, topánok či plášťov však takouto cestou nebýva. Vajíčka stekajúce po tvári politika zrejme rozpaľujú nielen jeho emócie, ale najmä jeho priaznivcov. Ťažko sa s nimi potom racionálne debatuje, napríklad o riešení sociálnych problémov. Náš premiér urobil dobre, že pomohol v Čechách upevniť hranicu, pod ktorú by pri konfrontáciách ľudia nemali klesať. Teraz by to isté mal urobiť aj u nás, napríklad v prípade predaja emisných kvót.

Čudesné argumenty, ktoré používajú niektorí politici na obranu tohto obchodu, dopadajú na občanov ako celé palety s vajíčkami. Podľa medializovanej straty to vychádza na vyše sto kusov vajec na hlavu vrátane dôchodcov a detí.

Premiér v úvode kauzy zdôrazňoval, že predávame „nič“, teda „teplý vzduch“. Asi sa nás snažil presvedčiť, že keď stratíme dve miliardy korún predajom emisných kvót, je to lepšie, než keby sme rovnakú sumu stratili pri predaji pšenice. Ministri životného prostredia o predaji povedali, že „vec je skončená tak, ako je“, alebo že nebol porušený zákon.

Akoby sme mali uveriť, že minister rozhoduje o skončení kauzy a že keď prideme o miliardy v súlade so zákonom, tak nám to nemá prekážať. Ťažko je počúvať také argumenty a mať pritom iný pocit, než mali Paroubek a jeho priaznivci po zásahu vajíčkom.

Ak sa potvrdia podozrenia, že Slovensko predávalo kvóty za polovičnú cenu, strata sa bude rovnať asi polročným nákladom na podporu nezamestnaných, polovici tunela Sitina či ročnému zisku všetkých [zdravotných poisťovní](#) pred jeho zákazom. To už ľudí dokáže uraziť dosť aj bez komického zatĺkania.

pondelok 15. 6. 2009 | Eugen Jurzyca, Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy